

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV, STRADA LUNGA Nr. 5.
Telefon 226

Abonament anual 200 lei.
Pentru străinătate 500 lei.
Pentru autorități 500 lei.
Anunțuri, reclame, după tarif.

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU.

Apare de trei ori pe săptămână

In cursul unei luni listele alegătorilor fiind expuse la primărie, cetățenii sunt datori să controleze dacă au fost trecuți în ele. In caz contrar să facă rectificările cuvenite la judecătoriile de ocol.

Șach la Rege?....

Conchistadorul aventurier de la Arsura abuzând de deșteptăciunea diplomatică de ruslice dimensiuni a d-lui învățător de la Topoloveni, a asvârlit înspre ferestrele Palatului prima săgeată înmuțată în veninul teroarei și al șantajului. Căci făcând abstracție de umplutura cu caracter flashnetar a criticilor aduse guvernului, acesta este exclusivul rost al înaintetrambițelor declarații de la *Câmpulung*, memorizate mai zilele trecute cu atâta slugărnice de pseudoșeful partidului național-jărănesc.

Intr-o altitudine lipsită până și de cea mai elementară complezanță obișnuită în raporturile sociale, d-l Mihalache — în spatele căruia se proiectează spectrul cinic al vechiului său lovarăș — se îndeasă insolit la picioarele Tronului. Il trage la răspundere pe Suveranul îndrăznind să-L amenințe cu represalii.

Or, ce rost aveau, dacă nu acesta, ieșiri, ca d. e. „Am suspendat o acțiune răspunzând unui înalt apel regal. N'am renunțat însă la fel... etc.”, apoi în aceeași ordine de idei: „Imi place să cred, că aveau încredere o are și Suveranul în noi... etc.”.

Vedeți d-voastră, d-lui învățător „ți place să creadă”, că Suveranul Țării Românești se preface să-L servească la domiciliu cu făța „puterii” docil și la ordin, ca și cum l-ar servi cu un bulz de mămăligă un oare-care elev de clasă primară din munții Muscelului.

Sperăm, că tot asta îi place s'o creadă și d-l dr. Lupu.

Furul roșu al amenințărilor la adresa Coroanei se prelinge cu unduire de șarpe de-alungul faimoaselor declarații mascate fiind — grație șireteniei d-rului Lupu — de pretextul-paliativ al criticii guvernului Tătărescu. Ori, ce vor să însemne muștrările directe: „Nu vede nici Suveranul, că etc. etc.” ori tonul imperativ „Suveranul nu poate acorda la înfinit girul Său... etc.”

După asprele dăscăleli administrate Coroanei în bulinele examinării situației guvernului, d-l Mihalache încheie grav și sentențios exprimându-și convingerea... „că înțelepciunea va triumfa, iar dacă nu, ne vom face datoria cu mijloacele proprii sau cu cele cari ne vor fi impuse”. Aici își arată colții în freaga perfidie a aventurierului politic dedublă de ghionteala plină de o cruzime rustică acoperită. Căci atât d-rul Lupu cât și d-l Mihalache uită să precizeze anume: a cui înțelepciune ar dori dânsii să triumfe după placul damnealor și implicit pe cine îl amenință cu „mijloacele proprii” sau „cu cele impuse”.

Credem, că nu e o șaradă prea complicată așa, că ar putea-o deslega și d-l președinte al partidului național-jărănesc.

Este gestul, care frizează îndrăzneala de fiară a lupului înflămânzit de vitregia iernii riscându-și pielea pentru a putea da iama în avutul rumunului.

Turnura, pe care vechiul mentor politic al d-lui Mihalache a dat-o — după recidiva fuzionării — partidului național-jărănesc, a adus în mod fatal acest partid în actuala fază de paroxism a disperării.

Formula alhimistă, hibridă, lipsită de conținut a faimosului „Stat Jărănesc” — par'că azi am trăi într'un stat compus exclusiv din surtucari burghezi cu arbori genealogici milenari — a fost de natură de a îndepărta dela această ideologie bizară toate elementele de valoare și de bunăcredință din partid. Susținut în surdina cu o rafinerie veritabil armeană de către d-l Madgearu, nașul lui Max Auschnitt, doctorul Lupu și-a realizat ultimul obiectiv scăpându-se și de d-l Dem. Dobrescu, ultra-democratul primar al Capitalei. Or, d-l Dobrescu rămăsese ultimul pivot, în jurul căruia se mai păstrase un mic nucleu de național-jărăniști în Capitală.

Nici milioanele lui Max Auschnitt, nici sârbezienă acră și sterilă a lui Madgearu, precum nici calitățile de aventurier politic de cea mai veritabilă esență a doctorului Lupu și cu atât mai puțin altitudinea de marionetă nătângă a d-lui Mihalache nu vor mai putea înjgheba în Capitală o seamă de aderenți sinceri și desinteresați.

In provincii aceeași situație jalnică. Moldovenii d-lui Costăchescu și muntenii d-lui Potârnică — căși bruma le-a mai rămas — stau într-o rezervă jenată și jenantă. Basarabienii și bucovinenii la fel.

Singur d-l Mihai Popovici, în Ardeal, de mai recrutează din când în când câte-un tren de amatori de plimbări cu diurnă și mâncare și beaură la discreție. Căci d-l Maniu și aderenții tacticei d-sale de multă vreme nu mai sunt național-jărăniști...

Păjanția d-lui Maniu — prima simptomă cadaverică pe trupul chinuit al partidului obsedat de duhul rău dela Arsura — rămâne o pildă de praporiu antice cea-ce va să zică bizantinism lipsit de ori ce scrupul.

Scontând greșit, fără temei și în mod ireverențios o pretinsă aversiune a factorului constituțional — scornitură a cloacei politice — proaspăta bicefalie a partidului național-jărănesc a început prin a răvni la caful d-lui Maniu în speranța, că vor găsi o Salomee amatoare. Irodida dela Arsura influențând asupra stângăciei docile a Irodului dela Topoloveni l-a fă ut pe acesta să anticipeze asupra unei Salomee imaginare, prost plăsmuită în nălucirile ahtierii după șefia partidului și implicit a scaunului de premier.

S'au înșelat amarnic. Au trebuit să espereze pe propriul lor spate, că nu există nici o Salomee.....

Declarațiile pline de ură slab mascate ale celor cari credeau că își pot remedia falimentul partidului aducându-l la putere

prin astfel de apucături, marchează eșecul unor rețete perimate.

Vremile s'au schimbat, iar jocul de șach prezintă și oarecari riscuri, mai ales când îl joci cu cei mari. Vorba Românilui:

„Cine ară cu domni, grapă cu... spatele. L. P. — H.

Antanta Ligii Națiunilor în Abisinia Consiliul Ligii Națiunilor, având în vedere că Italia în repetate rânduri a declarat că n'are nimic de ascuns asupra activității sale în imperiul etiopian, va trimite din propria sa inițiativă o comisiune a Ligii Națiunilor în Abisinia, pentru a studia pe fața locului starea generală de lucruri, eforturile depuse de Italia, doleanțele populației ind. gene etc.

Cătră prietini și cetitorii noștri

De sărbătorile Nașterii Domnului ca și de Anul Nou 1936 ziarul nostru și redactorii săi au primit atâtea urări de bine — mai numeroase ca oricând —, încât ne este imposibil să le mulțumim personal tuturor. Ne-au trimis urări de bine numeroși cetitori, abonați și vechi prieteni, ca și numeroase instituții, societăți și corporațiuni naționale.

Tuturora le adresăm profunde mulțumiri cu urări de bine și propășire și din partea noastră. Li asigurăm în același timp, că ziarul „Gazeta Transilvaniei”, care cu începutul acestui an a intrat în al 99-lea an de existență, stând astfel în preajma centenarului său, — va tălmăci și pe viitor aspirațiunile noastre naționale integrale, fără prejudecăți politice și mergând statornic pe liniile trase de întemeietorul său George Barițiu și marii săi înaintași.

Vom îmbrățișa cu căldură ca și până acum toate inițiativaele românești și vom da concursul nostru neprecupețit tuturor instituțiilor și așezămintelor noastre naționale pe orice teren al vieții publice precum și tuturor acțiunilor românești în curs de desfășurare, cari întesc unificarea sufletescă a neamului ca și mișcarea sa de întărire și consolidarea credințelor strămoșești.

Praznicul Centenarului Casinei Române

Brașovul românesc mai stă încă și astăzi sub impresiunea serbărilor centenarului Casinei Române.

A fost într'adevăr o serbare înălțătoare națională, care a avut darul să întrunească, după timp destul de îndelungat, din nou pe toți Românii brașoveni, fără deosebire de credințe și prejudecăți politice și să ne fie dat să constatăm dorul unanim de înțelegere și solidaritate românească, de armonie și de concordie, care se desprindea din toate discursurile rostite la aceste serbări cu prilejul evocării trecutului instituției jubilar serbătorite.

A impresionat profund îndeosebi cuvântarea Suveranului rostită la banchetul jubilar, — cuvântare plină de un naționalism pilduitor, un adevărat comandament suprem al zilelor prin cari trecem — exprimându și Maj. Sa înalta Sa satisfacție, că a putut prezida centenarul unei instituții curat românești, care trebuie să aducă cu sine înfăptuirea pentru vecie a unității sufletești și îndrumarea unei noi mișcări românești: mișcarea de întărire a neamului și consolidarea credințelor românești.

Aplauzele delirante la adresa Suveranului iubit, care a știut să resume în mod plastic, învățăturile ce se desprind din trecutul Casinei jubilar, au fost dovada cea mai puternică că Maj. Sa a vorbit din sufletul fiicăru Român adevărat, tra-

sându-ne calea pe care avem, să pornim de-acum înainte.

O încheiere cum nu se poate mai fericită a serbărilor jubilar a fost reprezentăția de gală, care a urmat seara în Teatrul „Astrea” reprezentându-se de către membrii Operei române dela Cluj minunatele scene lirice ale operei d-lui *Tiberiu Brediceanu*: „Seara Mare”, cu viața dela un conac boieresc bănățean de acum 100 de ani, cu costumele boierești și țărănești

de pe vremuri, cu jocurile colindele, cântecele de stea, și cu obiceiurile strămoșești din sărbătorile Nașterii Domnului, toate încadrate într'o admirabilă muzică cu motive naționale de o rară frumusețe, acomodată acțiunii.

O animată serată dansantă în localitățile Casinei Române a încheiat serbarea zilei, lăsând în sufletele Brașovenilor și ale oaspeților sosiți impresiuni neuitate.

Cum au decurs serbările.

Serviciul divin.

Ședinței festive a premers un serviciu solemn divin în Biserica Sf. Nicolae din Prund, oficiat de protoereul dr. I. Blaga, asistat de preoții I. Prișcu, dr. N. Stinghe, N. Chicomban, N. Furnică și C. Mușlea. După terminarea serviciului divin a luat cu-

vântul părintele protopop *Blaga*, care a arătat importanța Casinei Române în viața națională, culturală, bisericască, politică și socială din orașul și ținutul Brașovului, care a dus la închegarea conștiinței naționale românești. Aduce omagiile Bisericii românești instituției centenare jubilar

Ședința festivă.

Complectăm raportul nostru din numărul trecut asupra decursului acestei ședințe solemne cu următoarele amănunte:

După-ce Suveranul, însoțit de d-nii miniștri Inculeț, Lapedatu, Valer Roman, de mareșalul palatului Ilasievici, ministrul vânătoarei Mocioni, de autoritățile militare și civile, a ocupat locul în fruntea mesei prezidiale, întâmpinat cu Imnul Regal executat de corul mixt dirijat de părintele Brânzea, Maj. Sa a fost salutat

de președintele Casinei d-l inginer I. Ionică, care, după-ce a evocat trecutul național al Casinei Române, și-a terminat cuvântarea cu următoarele cuvinte:

„S'ar putea crede acum că rostul Casinei române s'a încheiat și că scoborând steagurile luptei sale, ea are să se închidă demn, în amintirea trecutului său.

„Dar, Sire, păstrăm încă ecoul cuvintelor pe care Majestatea Voastră le-a rostit de curând, adresându-le Comisiunii de răspuns l

mesajul Tronului. Ați vorbit, Sire, despre *nevoia suflătoare de a ne uni și de a împleti energiile noastre într-o sforțare unică și frățească pentru binele neamului.*

„Suntem, nespun de fericiți, că regeasca Voastră dragoste, ajutându-ne să ne împlinim datoria de cinstire a trecutului nostru, ne luminează acum căile viitorului, aducând — ca odinioară Domnii slăviți ai țării române cari au citorit aci mișcările sufletului românesc și ortodox — strălucire voevodală peste umilele noastre străduințe, începutului celui de-al doilea veac pe drumul vieții sale.

Să trăiți Majestate!

Să trăiască Augusta Familie regală!

Urmează la cuvânt d-l prof. I. Colan, încredințat cu elaborarea volumului jubilar al Casinei Române, care a făcut un succint istoric ascultat cu o deosebită atențiune, pe care-l publicăm în fruntea paginii 3 al numărului de astăzi.

Alte cuvântări.

În numele *Camerei de comerț și industrie* a felicitat Casina jubilară președintele d-l Hessheimer spunând între altele:

„În timpul când fondatorii acestei Casine luptau pentru cultura și existența Românilor din Transilvania și comerțul român al Brașovului în epoca lui cea mai înfloritoare.

„Acești mari negustori români nu cruțau nici o jertfă în interesul neamului. Incepând cu Casina și terminând cu marele gimnaziu, astăzi liceul Andrei Șagunc, ei au fost adevărații citori, mari binefăcători și lumină patrioți.

„Cu o înrăurire atât de puternică asupra menșinerii și dezvoltării legăturilor sufletești între Români de dincolo și de dincoace de Carpați, acești Români brașoveni merită cu adevărat numele de „înaintele mergători ai Unirii celei mari a tuturor Româniilor“.

Au mai vorbit în numele Casinelor române din Ardeal d-l Șerban, în numele Casinei germane locale d-l Willstock, iar în numele Casinei maghiare d-l Lov exprimând omagii și prezentând felicitări.

Din cuvântarea președintelui Comisiei închinare a Municipiului d-l dr. T. Prișcu, care a încheiat șirul discursurilor, reținem următoarele:

„Cultivând spiritul de solidaritate socială și de severă disciplină națională, Casina Română a știut să se încadreze în evoluția ascendentă a orașului și să contribuie cu nota specificului românesc la zămislirea celui spirit de armonie și conștiință cetățenească, una din caracteristicile orașului nostru.

„În același timp Casina Română a întreprins strălucite și continue legături sufletești cu marile fruntași ai Patriei Mame, transmise din generație în generație, a știut să apăsă neconștient în dragostea de neam și speranța într-un viitor mai bun ce s'a împlinit așa cum era scris, urmând cu devotament și cu credință căile luminoase arătate de Majestatea Voastră. Suntem convinși, că învingând toate piedicile și greutățile, vom ajunge la consolidarea și forța ce trebuie să o reprezinte neamul nostru“.

Vizitarea Casinei.

După terminarea ședinței festive, Suveranul, însoțit de o nu-

meoasă suită, a vizitat localitățile Casinei Române din Piața Libertății. Fașada ca și interiorul Casinei îmbrăcaseră o haină de sărbătoare: verdețuri, flori, covoare și tablouri istorice.

Aici s'a oferit Maj. Sale lucrarea istorică a Casinei ceetene, elaborat de d-l prof. I. Colan, un volum elegant, editat de tipografia „Astra“, îmbrăcat în scoarțe de piele fină și cu inscripții lucrate în aur și argint.

Terminându-se recepția, Suveranul însoțit de suita Sa civilă și militară și de membrii Comitetului Casinei, a parcurs drumul până la Cercul Militar pe jos, fiind ovaționat de mii de cetățeni cari staționau de-a lungul străzii Voievodul Mihai și în fața Cercului militar.

Făcându-și intrarea în sală, Suveranul e întâmpinat în sunetele orchestrei reg. 89, care s'înotet Imnul Regal. Maj. Sa ocupă locul de frunte, având în dreapta pe d-l ministru Inculț și în stânga Sa pe d-l Voicu Nișescu, fost ministru, iar în față pe d-l ministru Lapedatu, pe prefectul județului și pe primarul Municipiului etc. Cu totul au participat la bașchetul, servit perfect de restaurantul Luiher sub conducerea patronului Moșoiu, 120 persoane invitate.

Cuvântarea d-lui ministru Lapedatu.

Din tosstul rostit cu acest prilej de d-l ministru A. Lapedatu reținem următoarele pasagi:

„Generații întregi de înaintași s'au încălzit și însuși fit la focul sacru al simțămintelor și năzuințelor românești ce se întredineau și cultivau în mod-sta vatră a Casinei noastre jubilare, printr'o nesfârșită serie de

Discursul M. S. Regelui

Domnilor Miniștri,
Domnilor,

A fost pentru Mine o vie bucurie de a primi invitațiunea, ce Mi s'a făcut, de a veni astăzi în mijlocul d'voastră, ca să prezidez această serbare de o sută de ani de existență a unei instituțiuni curat românești, care în decursul acestui veac a știut să-și facă pe deplin datoria în lupta pentru unitatea neamului nostru.

Ascultând astăzi cuvântările cari s'au ținut, am putut și mai bine să Mi dau seama de rolul covârșitor pe care această întrunire, la început a unor neșugători, pe urmă a tuturor celor cari aveau aceiaș crez, l'a jucat în istoria reșteptării neamului nostru. „Casina Română“ a știut — precum am spus — să-și facă pe deplin datoria către Țară și Neam.

Astăzi, când pășim în al doilea veac de existență, când visurile acelor cari și au pus tot sufletul pentru bunul mers al acestei instituțiuni s'au îndeplinit, urmașii lor au datoria de a se gândi la ceace au de făcut de azi înainte. Unirea teritorială s'a îndeplinit pe vecie. Aci, în acest bun fi-nut de Români, trebuie să se pecetluiască pentru eternitate unitatea sufletească a Neamului Românesc. (Aplauze puternice, urale).

Sunt convins că, având înaintea ochilor, dar mai ales bine înfirlpat în sufletele noastre acest gând, „Casina Română“ din Brașov

evenimente și manifestări ce constituiesc astăzi etapele însăși ale unității noastre naționale. Sunt moșii și părinții noștri.

Iată de ce serbarea de astăzi este a noastră, a brașovenilor, a tuturor, fără deosebire de credințe politice, de poziții sociale și de situații materiale, — toți confundăm în aceleși gânduri de recunoștință și în aceleși sentimente de iubire față de înaintașii noștri. Și iată de ce fericirea noastră este nespun de mare că această serbare de comemorare a lor se face sub auspiciile iubitalui nostru Suveran.

Instituțiile răspund, Sire, necesității lor de evoluție ale societății omenestii. Ele trăiesc atât cât și aceste necesități și dispar odată cu ele. La fel instituțiunea ei cărăi centenar il sărbătorim. Evident, rostul ei de odinioară este astăzi, în cea mai mare parte, perimat. Și greu s'ar putea menține în cadrele funcțiunii ei de alidată. Dar, dacă nu putem salva formele ei din afară, suntem datori să salvăm, cel puțin, fondul ei lăuntric — *spiritul de solidaritate, de armonie și de concordie, care a dominat-o și care rămâne pentru noi cel mai scump patrimoniu.*

D'punând încă odată la treptele tronului M. V. sentimentele de grațitudine și recunoștință, de iubire și devotament ale românilor brașoveni, „uniți în cugete și uniți în simțire“, așa cum ne sună de atâta vreme postul reșteptării noastre, strigăm, din toată inima:

Să trăiți Sire!

Să trăiască M. S. Marele Voievod Mihai!

Să trăiască Dinastia!

Să trăiască România!

va fi de acum înainte în fruntea unei noi mișcări românești: mișcarea de întărire a neamului și consolidarea credințelor românești. (Aplauze prelungite, urale).

În tot timpul bășchetului, care a durat până la ora 3^{1/2} d. a. Maj. Sa — după cum au putut constata toți cei de față — s'a simțit foarte bine, întreținându-Se cu persoanele din apropierea Sa. S'a remarcat îndeosebi o conversație mai lungă și animată cu d-l Dr. Voicu Nișescu, fost ministru, care se găsea la stânga Suveranului.

M. J. Sa și a exprimat între altele satisfacția de a fi putut asista la serbarea centenarului Casinei, care L-a impresionat vădit. Și-a mai exprimat și plăcerea deosebită pe care o simte de câte ori vine la Brașov și în finutul romantic al acestui colț de țară.

La ora 3^{1/2} Maj. Sa a părăsit în uralele celor de față Cercul militar reîntorcându-se cu automobilul la Sinaia.

Opera „Seara mare“.

Seara la ora 8, s'a reprezentat în sala teatrului „Astra“, „Seara mare“ de Tib. Brediceanu, de către ansamblul operii române din Cluj, sub direcția d-lui Jean Bobescu, cu cântăreții de operă: d-l I. Crișan, d-na F. Dobronasca, d-l dr. T. Spătaru, d-na A. Ducu, d-l M. Georgescu, d-l A. Almășanu, etc.

Scenele grupului de colindători și troyzi au fost interpretate de elevii clasei V-a primară: G. Arinean, D. Râșnoveanu, G. Puiu, I. Bărbier, I. Brândușoi, G. Percea, I. Bârsan, V. Radu, C. Paraschiv, Aurelia Lungu, Margareta Sas și elevul Al. Nicol din cl. I, instruiți de d-l R. Ardelean.

Opera „Seara mare“ jucată în Brașov pentru prima oară și mai ales de profesioniști, a cucerit admirarea unanimă a spectatorilor distinși și numeroși,

cari au ocupat aproape toate locurile vastului Teatru.

Acțiunea luată din viața boierească de-acum 100 ani, care se desfășoară în cadrul sărbătorii religioase a ajunului Crăciunului, cu tradiționale obiceiuri ale celor mici cât și ale celor mari, cu ritmicele dansuri naționale, melodioasele doine și arii acționale, cântate în mod artistic, cu corurile variate și pline de vigoare, este impresionantă, o adevărată desfășurare sufletească și nu greșim, când această importantă lucrare a d-lui T. Brediceanu o putem considera ca o adevărată perlă a lucrărilor lirice de genul acesta ale neamului românesc. Și cu drept cuvânt, căci în ea comorile noastre naționale, până la cele mai mici amănunte (decor, costume etc.) se pun în evidență încă această operă ar putea fi mândria noastră și în străinătate, tocmai pentru că-i românească curat românească.

Valoarea acestor opere muzicale este incontestabilă și sublimă cu satisfacție faptul că ansamblul operii românești din Cluj, care de prima dată debutează la Brașov, a dat dovadă că este o instituție serioasă, disciplinată, demnă de un sprijin și mai mare, căci ea propagă simțul frumosului și prin ea bogățiile noastre muzicale, cari prin astfel de reprezentări pot ajunge la valoarea lor adevărată, aceea valoare care odată totuși trebuie să se ridice acolo, unde s'au ridicat alte neamuri, cari nu dispun de folclorul de calitate, bogăția și varietatea neamului nostru.

Felicităm pe d-l dr. Brediceanu, pe d-l Bobescu și întreg ansamblul în frunte cu d-na Dobronasca, d-nii Crișan și Spătaru pentru strălucitul succes obținut, care s'a manifestat în treaga seară prin prelungite aplauze și aclamațiuni de către auditorul select la adresa compozitorului, a dirijorului și a distinzilor interpreți.

A fost într'adevăr pentru Brașovul românesc o seară mare și neuitată. a-b.

După reprezentație publicul brașovean și oaspeții artiști s'au întrunit în localitățile Casinei Române la o animată seară, care a durat până în zorile zilei.

Sportul de popice

În ziua de 26 Decembrie 1935 a avut loc în sala Sfatului Municipiului Brașov adunarea generală ordinară a Regionalei F. S. P. R. Brașov, în care două descărcarea gestiunii vechiului comitet, a fost ales noul comitet de conducere și anume:

Președinte de onoare Dr. Nicolae Precup. Președinte activ Wegner Petru. Vice președinte Dr. Coșarca Gheorghe. Secretar general Iosif I. Maier. Casier Keregyarto Antal. Cenzori; Prejmorean, Szós Iosif, Vida Mozes.

Membrii consilieri: Giurgian Aurel, Imre Adalbert, Imreh Dominic, Bureș Victor, Karpati, Kompradt Francisc.

CINEMA „ASTRA“

În zilele de 11-12-13-14 Ianuarie
va rula filmul

Cântecul iubirei noastre

În rolul principal:

Helge Roswaenge

cel mai celebru tenor liric din lume

și MARIA BELLING, HERMANN SPEELMANS
PAUL HENKELS

Regia: Karl Heinz Wolff.

Musica: Franz Grothe.

Atențiune vine!

Atențiune vine!

„MAZURKA“

In atențiunea foștilor voluntari

Decorarea foștilor voluntari.

Ministerul Apărării Naționale, Direcția Personalului, a adresat garnizoanelor — Comănduirea Pieței — din capitalele de județe din Ardeal, Bănat, Bucovina și București, în legătură cu decorarea foștilor voluntari români, un ordin prin care se dispune ca să se comunice urgent acestui serviciu (Direcțiunea Personalului) numărul medaliilor Ferdinand I cu spade pe panglică, cari nu au putut fi distribuite în lipsa brevetelor.

Brevetele acestor medalii au fost întocmite de Ministerul de Externe și urmează să fie distribuite pe ziua de 24 Ian. 1936.

Aceluiași serviciu să se mai comunice dacă se găsesc voluntari căror li s'au conferit medalia, dar cari nu și-au primit medaliile dela Minister.

Biroul U. F. V. R. din Cluj invită pe președinții Despărșămintelor județene să ia de urgență contact cu d-nii Comăndanți ai Garnizoanelor pentru executarea acestui ordin.

Un istoric al acțiunii voluntarilor.

U. F. V. R. a hotărât să întocmească un istoric al luptelor noastre pentru întregirea Neamului.

În acest scop, facem un călduros apel către camarazii noștri de a ne sta într'ajutor.

De aceea, îi rugăm să ne trimită date, documente, fotografiile despre luptele și activitatea Corpului Voluntarilor.

Camarazii sunt rugați a ne trimite, în deosebi, documente, fotografiile și descrieri asupra luptelor la care au participat.

Foarte mulți camarazi au fost în locuri importante sau au participat la evenimente însemnate. Descrierea lor va fi utilă la întocmirea unui mare istoric al voluntarilor. Ar fi păcat ca o mulțime de întâmplări să rămână uitate, nescrise, acoperite de taina timpului.

Toți aceia cari au avut misiuni speciale, au participat la lupte sau au desfășurat vreodată activitate interesantă, sunt rugați să le descrie și să le trimită Biroului U. F. V. R.

Dela Conservatorul de muzică „ASTRA“ Brașov.

Ședințele educative ale Conservatorului „Astra“ în Aula Honterus se relau Marți, 14 Ianuarie 1936, ora 7 seara cu un concert de muzică de cameră, cu următorul program:

L. v. Beethoven, Trio în re-maj și Frierderic Smetana, Trio în sol-minor.

Executate de d-nii: Walter Schlandt la pian, Willy Teutsch violoncel, August Moldr k violoncel.

Un scurt istoric al Casinei Române

Cuvântarea d-lui prof. I. Colan la Ședința festivă.

Majestate,

Din șirul lung al anilor care nu se mai întorc, încercăm azi, la sfârșitul de veac al celei mai vechi societăți românești ardene, ca în hotarul clipelor numărate, să reinviem câteva din nenumăratele clipe, sinteză fiind a ceea ce am numi: gând și faptă românească în trecutul acestui oraș al primei cărți românești tipărite.

O sută de ani au rămas în urmă; vremuri de zbucium, de gând încălțat, de viață strivită de-afta ori sub malul opreliștelor, prăvălit peste conștiința noastră națională.

Și, totuși, sub dărănături alții au rămas, noi rezistând peste veacuri, pentruca atunci când vremea a fost împlinită, credința generațiilor trecute să fie răspicată măturisită în Alba-Iulia lui Mihail-Vodă.

Pentru Brașov și „Țara Bârsei” moșneagul de-o sută de ani sârbătorit astăzi, își are partea lui de merit. Își va aduce aminte de ce-a fost și atât pe cât îl iartă puterile, ne va povesti frânturi — așa cum sunt amintirile — din vremuri cari de mult nu mai sunt, vremuri cari stau, totuși, cu toate visurile lor, la temelia realității românești de astăzi.

Majestate,

Acum un veac, la 31 Octombrie 1835, neguțorii brașoveni în „obștească adunare” convoacă, pornind dela o necesitate simțită de inimile lor, s-o „însofire privitoare spre cultură și spre petrecere” sau, cum deslușim, mai târziu, din rostul altui scris, în care îl identificăm pe George Barițiu, „o societate pentru nobila conversație, nevinovată petrecere și trebuincioasă în viața culturală”.

Repetând scrisul lor de atunci, e inutilă insistența: nu „casino”, marfă de import la noi și fără nici un contact cu altarele culturii unui neam, ci „casina”, pentru nevinovată petrecere și trebuincioasă în viața cu țura.

Data înființării nu ne e indiferentă, pentrucă în prima jumătate a secolului al 19-lea se creștează pe răbojul înfăptuirilor brașovenilor semne adânci.

E bine să ne aducem aminte că atmosfera vremurilor e inter-revoluționară. Era epuizată, material, de mult, revoluția franceză, dar ecurile ei străbătuseră departe, până în Orientul nostru latin, cum ar fi spus Densușianu. Cea din 1848 se anunța tocmai prin ciudata liniște caracteristică înaintea marilor ofensive. Iar m șcară lui Tudor, în ceea ce privește legătura noastră cu Grecia dela „Compania grecească”, e imposibil să nu fi contribuit și ea cu ceva la acțiunea brașovenilor, pornită conștient acum, cu scopul de a călca pe propriile lor picioare.

Interdependența acțiunilor omenesști azi nu se mai cere dovedită.

Românii se despart mai întâiu de Grecii și la 1826 încearcă să facă o societate comercială românească, căreia îi vor da numele de „Gremiul român de comerțu levantin”. În același timp, cred, încearcă să înființeze și Casina, dar pentrucă Gremiul nu e aprobat decât la 1838, Casina dela 1835, numită „neguțătorească”, are în compunerea ei și pe Grecii. Curând, însă, tovărășia se strică, mai cu seamă că nu se putea uita cearta pentru biserică din Cetate, clădită și cu bani românești, biserică din care Românii au fost dași afară.

În aceeași epocă apar primele ziare românești; tot atunci școala, cu caracter profesional-comercial, la început, se îndreaptă spre un mare gimnaziu național, cu Șaguna și Popazu în frunte, dar tot cu înțelegerea acelorași neguțători la temelie. În Țara Bârsei în aceeași epocă se clădesc cele mai multe biserici. Curând se înființază „Reuniunea femeilor române — prin 1850 — și numai când toate acestea existau, la 1860 vine „Astra”.

La Brașov în tot ce se face se simte și îndemnul și puna larg deschisă a acestor mândre dinastii de neguțători, cu genealogii de-o extraordinară bogăție.

Neguțători cari citeau latinește. Casina a fost în acel timp singura societate românească cu caracter cultural și obiectiv național și social. Epoca 1835—1845 se caracterizează prin tendința ei spre „românism”. Prezența lui Barițiu, a Murășenilor, a tribunilor dela 1848, Săcăreanu și Const. G. Ioan, ne sculește de alte dovezi. Într'un „casino” modern n'aveau ce căuta aceștia. Așa ne explicăm cum anul marilor prefaceri, 1848, găsește o Casină națională, capabilă să primească oaspeții refugiați din Principate, să discute cu ei chestiuni naționale, cari nu erau ardelenesști ci românești și, poate, să difuzeze și ideea unui mare regat al Daciei.

După revoluție încep infiltrările intelectuale în Casină. Tot mai mulți, cei mai aleși, tot mai cernuși prin sita deasă a naționalismului călit. Se purifică viața socială prin eliminare, și prin aceasta și cea națională. Nu intră în Casină decât acei cari oferă suficiente garanții că sunt oameni, caractere tari și curaji în sentimentele lor de români. În primul rând conducătorii vieții noastre culturale și naționale, apoi toți ceilalți. E impresionantă lista lor. La apelul pe care l-am făcut la o sută de ani, nici unul nu lipsește. Biserica, cu fruntașii ei, școala cu directorii, profesorii și învățătorii, societatea, presa, toți acei cari s'au ridicat de-asupra mijlociului vieții sociale, toți sunt membri ai „Casinei române”. Cu vremea se va ajunge atât de departe, încât în diferite ocaziuni, Casina reprezintă Brașovul românesc întreg. Numai așa ne putem explica acțiunea brașovenilor pentru ajutorarea vechiului regat în războiul dela 1877; așa albumul trimis la 1881, de Românii Brașoveni — minunată operă a pictorului Mișu Popp — lui I. C. Brătianu după tentativa de asasinat asupra lui...

Dar să nu ne imaginăm acțiunile Casinei române de atunci, după calapodul timpurilor noastre.

Astăzi nu-i nici o glorie să te întrunești unde vrei, să discuți liber și să comentezi un articol de gazetă; să arborezi tricolorul sau să iai parte la diferite manifestații cu caracter cultural. Azi editarea unei foi nu mai e o glorie națională, ci — dacă e bună — cel mult una culturală. Ingrijirea ucenicilor, educarea lor cade azi în grija Statului. Primirea unei mari personalități se face azi din descendență față de ceea ce reprezintă acea personalitate. E o chestiune de cultură, a fiecăruia.

Atunci, însă, toate se priveau prin prisma națională. Trăm în angrenajul unui întreg sistem, dovedit mai târziu greșit. Iar sistemul era atât de conștient aplicat, încât numai prin distrugerea lui se putea ajunge la normal.

În acele împrejurări trebuie văzută activând Casina ca să-i pricepem și să-i apreciem rostul.

Românii la Casină își aveau locul lor de întâlnire cotidian. Acolo se puneau la cale a-prospe tot ce sta în legătură cu viața culturală, națională, socială și politică a Brașovenilor. Informația de-acolo pornea și de-acolo și directivele. Prin ziare se păstra contactul cu Vechiul Regat, iar dacă ziarul era oprit la graniță, trecea pe alături, prin „Vama cucului” cum spunea Barițiu, ascuns în suman. Casina sprijinea societățile culturale, conclucra cu ele, și niciodată nu pierdea prilejul de a lua parte la o manifestație, care înainte de a fi altceva, era românească. Ori unde era prezentă și prin acțiuni cari azi pot avea o semnificație socială, sau cel mult culturală, Casina se afirma, înainte de toate ca românească, întreținând vie o flacăară de care simțiau că va fi nevoie.

De aceea, de ce ne-am mira astăzi, dacă, în Sâmbăta Paștilor, în anul Memorandului, la Casină sunt adunați Românii, tainic, spre a discuta ce să facă. Când cineva, în Sâmbăta Paștilor se duce la Casină, în loc să rămâne în mijlocul familiei, pentru o chestiune națională, însemnează că era cu adevărat Român.

Azi, în țară liberă, numai cu greu ne putem da seama, că toate acțiunile Casinei dinainte de război, însemnau tot ațtea dovezi de luptă, spre ajungerea scopului final.

A știut Casina, în cursul atâtor decenii, să solidarizeze în jurul ei tot ce a fost Român în aceste părți. N'a fost numai de-cât nevoie să fie generatoare de idei. Ajungea difuzarea lor, într'o vreme în care lipsiau ațtea din libertățile de-acum. Dacă pereții Casinei ar putea vorbi, — cum spunea cineva — multe din realitățile de azi am vedea că își au obârșia tocmai la Casină, unde nu puteau pătrunde decât inimi cari băteau la fel. Când se dovedea că cineva a apucat alături de drumul care ducea spre un salvator 1 Dec. 1918, Casina îl elimina din viața ei, ceea ce însemna eliminarea din viața românească a Brașovului.

Neguțătorilor le citeau din „cărți istoricești” profesorii și „literarii”. Mai târziu vor citi singuri scris românesc tipărit și vor discuta gândul care-i preocupă. Și e mare lucru, atunci când un popor luptă pentru viața lui, să discute în casa lui, gândul care era al tuturor.

Era atăta românism în această Casină, încât la venirea lui Vodă-Carol în țară, Casina îi cumpără portretul ca să fie pus la loc de cinste. Nu pe altcineva, ci pe Vodă-Carol, mai cu seamă că în josul chipului lui, sta semnificativ inscripția: *Domn Românilor*. E tocmai ceea ce doriau cei dela Casină. Și ca simbolul să fie întreg, vom afla la Casină și chipurile lui Traian și Decebal. Trecutul îndepărtat și prezentul. Un mare tablou al lui Mihail-Viteazul, e adus dela liceul Șaguna, unde supăra retina nu știm cărui inspector. Iar astăzi, în continuarea executării unui testament, acolo unde poate fi văzut de toată lumea, stă visul atâtor generații: *Domnul tuturor Românilor*.

Războiul întregirii a găsit un Brașov cu suflet românesc pregătit pentru ziua cea mare. Înainte de doi ani, Casina într'atăt cimentase legăturile, așa educase inimile, încât, în 1914, când regimentele românești plecau pe front, cu drapelul roșu-galben și albastru în capul coloanei — concesiie tardivă a omului care iartă numai pe patul de moarte — un casinist n'a mai răbdat și a smuls din col-

țul lui drapelul românesc și l'a atârnat la geamurile Casinei, să-l vadă acei cari plecau să moară.

Anul 1916 a adus potop de nădejdi.

Apoi, când linia s'a oprit pe valea Oltului și s'a frânt spre Sibiu, Casina a rămas pustie. Între zidurile ei pentru prima dată a zăngănit cismă militară streină, strivind în călcăie împintenate cărțile bibliotecii aruncate pe coridor.

În paharul amărăciunilor unui neam, scris a fost să nu rămână nici o picătură.

Președintele Casinei, sufletul dârz a protopopului brașovului de atunci, sta frânt în lagărul de prizonieri dela Sopron.

Ceilalți au luat drumul Moldovei.

În țara Bogdanilor se refac batalioanele decimate de cumplita sărăcie, de boală și de plumbul armelor moderne.

Oamenii nu mai sunt decât ochi, suflet și voință.

Scapără o clipă gloria unei națiuni înarmate, apoi o dureroasă pauză: e ultima picătură din paharul amărăciunilor acestui neam.

În întinericul desnădejdi, curând răsare soarele.

Din nou se aude tunul românesc bătând la porțile Brașovului.

De data aceasta împachetează alții.

Se pregătește adunarea dela Alba-Iulia.

Marele Sfat al Țării Bârsei își fine înfrigurat adunările. Nu pe stradă, nu în alt local, nu ori unde, ci tocmai la „Casina română”, duios și binemeritat omagiu adus societății care a luptat, fără firmă cu rezonanță națională, pentru o cauză națională.

Iar președintele Sfatului, din nou, nu e oricine, ci chiar președintele Casinei.

Acolo, la Casină, se împarte această insignă, textul căreia e bine să-l citim azi:

„România Mare, 18 Noembrie 1918, Brașov”.

În țesătura inscripției acestei bucăți tricolore, eu văd și urzeala războiului dela „Casina română” brașoveană.

Majestate,

Cronica se scrie înainte. Cronicarul se oprește aici. Din cadrele lor în această sală ne ascultă cei de mult dispăruți, aproape toți, vechii casiniști. Pot fi liniștiți în mormintele lor. Lupta nu le-a fost zadarnică. La centenarul Casinei, „Domnul Românilor” e aici. Să trăiți, Majestate!

Părăsirea datinilor

aduce cu sine slăbirea vitalității neamului

O măreață manifestare culturală la Codlea. Un concert de colinde.

Este generală constatarea, că în anii de după război, poporul nostru a cedat și el asaltului cel da o civilizație de împrumut ființel sufletului lui, schimbând multa din însușirile lui bune. Această constatare n'a cruțat nici ce este mai specific în caracterul lui etnic, ba chiar constituie farmecul lui.

Acest lucru nedorit s'a petrecut și cu frumoasele noastre datini rămase din bătrân și pe care le au păstrat cu atăta tenacitate, conștii că prin ele se păstrează vitalitatea neamului.

O părăsire a acestor sfințe datini, ce se deslășoară în preajma diferitelor praznice creștinești duce de sigur la peire. Și această tocmai din motivul, că perdem caracterul nostru creștin, ca neam.

Ori noi numai ca creștini putem rezista ca popor. Și cum noi nu putem consimți la o sinucidere, edecă la o moarte de bună voie, de sigur că va trebui să ne firim a ne face vinovați de o deconsiderare sau bagatelizare a creațiunilor de acest fel ale sufletului poporului.

Nu e unghiu de țără în care să nu se fi făcut simțită această răcire față de datinile noastre scumpe. Și chiar și la sete.

La oraș, — ce să mai zici! Pe acolo nici nu mai plac colindele. Colindătorilor li se închide ușa în nas. Se asmuț câinii în contra lor...

Datina străbună a devenit un adevărat lux. Ei nu te mai înveselește, nu mai constituie o veselie pentru popor. Dacă din traul nostru a dispărut nota bucuriei senine, o cauză determinată a fost și faptul, că noi nu suntem dispuși să serbăm în înțreg complexul lor aceste serbări, cu întregul lor înțeles.

Pentru cei în a căror inimă s'a răcit farmecul lor, nu e rezervată nici o bucurie cu pallejul acestor serbări. Și în această privință — cred că nu greșesc dacă afirm — că neasemănat mai mari ravagii a făcut noul fel de viață în lumea dela

oraș. Gustul pronunțat mai ales pentru escitări senzoriale, pentru petreceri de caracter frivol, care escită mai mult simțurile trupului, îl face pe orășan incapabil de a gusta nota de idealism și poezie a acestor datini. Par' că s'a dat cu totul uitării că „dela stea ne am învățat să ne închinăm soarelui dreptății”.

Pentru noi Codlenii această cinstire a praznicului cu rostul lui mângâiețor și înseninător, cum a fost aceasta, a căruia amintire e încă proaspătă, a fost în toate vremile un comandament de înaltă semnificație morală.

Cu toată desfășurarea în deplăză liniște, în care a decurs praznicul din acest an al Nașterii D-lui, fapt pe care subscrișul am jinit să l' evidențiez și accentuez deosebit ca o constatare îmbucurătoare, totuși sufletul concuștorilor din loc nu era deplin mulțumit.

Și această afirmare era făcută de toți fără deosebire. Nici chiar faptul, că Reuniunea noastră și de data asta a căutat să păstreze întru câtva firul unei acțiuni binefăcătoare, de ajutorare a celor lipsiți din comună, prin aranjarea unei serbări dansante cu scop caritativ, nu putea avea darul să ne satisfacă.

Tradiția din trecut respectată cu atăta sfințenie de a se adauge acestui praznic o producțiune cu caracter cultural și adecă din partea vreunei din societățile ce ființază în comună, nu putea fi nesocotită. O atare abatere nu se putea împăca cu sentimentul de datorie al conducătorilor țirești și nici nu ne-ar fi făcut cinstea mai ales țineretului, care își încadrează așa de frumos năzuințele și dorințele sale de progres în marginea acestor producțiuni, la care el necondiționat trebuie să-și dea concursul lor efectiv.

Și atât din această stare de neliniște care ne obseda și din care nu puteam eși prin proprii mijloace, fiind și timpul prea înaintat, ne a fast dat să scăpăm

Din județul Someș

Cultul unei Regine

nr'o formă neașteptată. D zeu se vede că a dat ascultare șoptelor inimii noastre, trimițând la timpul oportun, numai cu două zile înainte de ziua numită, pe acela care avea misiunea de a ne însenina inimile la acest sf. Praznic.

Erau apostolii, propovăduitorii frumosului, membrii soc. Sf. Gheorghe, constituiți în societatea corală a bisericii Sf. Adormiri din Brașov, în frunte cu neobositul lor dirigent dl I. Brânzea.

Cine altul, decât D zeu le-a putut șopti acest nobil gând de a ne vizita, lăsându și liniștea și comoditatea chiar la acest praznic, la care fiecare preferă să petreacă în jurul vetrei familiare.

Ba să mai și cheltuiască și să cheltuiască cu atâta belșug de darnicie și dragoste de frați?

Ei colindă doară satele pentru ca să facă să renască dragostea de colindele și cântările noastre, pentru a căror pierdere subscrisul în vorbirea sa de salută și de mulțumire adusă neobosiților oaspeți a dat așa de puternic alarma!

Nu mai această adâncă convingere despre necesitatea acestei acțiuni de salvare a lor dela peire, pentru ca să poată rămâne patrimoniul național, a putut să-i determine la această muncă plină de jertfă și osteneală dar și de adâncă satisfacțiune morale la această acțiune curat românească, pentru care merită toată recunoștința. Laudă lor!

Preot Gh. Fl. Preșmereanu

Ședința Comitetului județean a Frontului Românesc

În ziua de 28 Dec. 1935 s'a ținut ședința comitetului Frontului românesc la Dej la care au participat fruntașii mișcării din jud. Someș, printre care notăm: Pr. D. Man fost deputat, E. Patachi, P. Biza și I. Verna profesori, V. Corin și D. Valda advocați, Ioan Ionescu, V. Pop și A. Pintă învățători, precum și un mare număr de intelectuali, cari au transformat ședința într'o frumoasă manifestație de simpatie față de fruntașul și de conducătorul nostru Dr. Alex. Valda Voevod.

Ședința a fost deschisă de dl. Patachi v. prezidat, care erată necesitatea de a lua cât mai des contact unii cu alții pentru a se schimba ideile și păreri și pentru a se lua în seamă diferite propuneri.

Salută pe bătrânul luptător Mihai Pop, care a fost primul român care a felicitat pe dl. Valda după ce a lansat lozincă „Numerus Vlachicus“

Salută apoi tineretul care în acest județ s'a încadrat în mare majoritate în mișcarea de regenerare națională integrală presădată de dl. Al. Valda-Voevod.

Pr. D. Man aduce salutul conducătorului și îndeamnă la lucru spre a se putea asigura supremația elementului românesc care este în marș și este aproape de îndeplinire. Ideia lansată de dl. Valda a prins rădăcini foarte adânci în capitală, de unde se

reversă azi cu putere formidabilă asupra întregii țări. Azi în capitală nu se aude altceva vorbindu-se decât despre Valda Voevod iar salutul „Ura Valda și Trăiască Valda“ s'a generalizat.

Dușmanii Frontului românesc s'au coalizat ca să facă ca steaua care a răsărit și pentru neamul românesc să apună și să se prăbusească. Streinii ne fac o contrapropagandă foarte energică. Sunt împotriva Fr. Rom. forțele democrației unite cu comuniștii, cari vor ca țara să fie condusă după vechile sisteme când la fațerea legilor se făcea uz de democrația falsificată, ținându se poporul în întunec prin frustrari și cartele la care sunt cointeresăți toți dușmanii Front. Rom. Explică apoi motivul care a dus la realizarea Blocului part. naționalist, iar în ceea ce privește fuziunea cu celelalte partide de dreapta comitetul este de părere să se lase deplină libertate conducătorului s'o facă dacă și când va crede de cuviință pentru a putea fi în interesul țării în general și al Ardealului în chip special.

Dl. Ioan Ionescu erată în chip documentat că în mare majoritate pătura conducătoare a poporului român este și azi streină și ca atare nu are nimic comun cu durerile și suferințele poporului român adevărat, nu are decât interese contrarii intereselor specifice românești și ca atare are alte idealuri decât acelea pe care le are poporul român. Pătura conducătoare din Vechiul regat, care are interese contradictorii cu acelea ale neamului românesc, s'a așezat deacurmezișul drumului Fr. Rom. care s'a identificat cu interesele neamului. Iar dacă o parte a păturei conducătoare a poporului român din vechiul regat se află alături de dl. Al. Valda Voevod, aceia sunt românii care în decursul veacurilor s'au strecurat și ei cu mare greutate la locurile de conducere. S'a auzit foarte adesea că românii din vechiul regat, care au fost numiți în diferite funcții în Ardeal imediat după războiu pentru a se umplea golul rămas în urma faptului că războiul a făcut viclime printre funcționari, n'au corespuns de loc așteptărilor și în loc să sfîrșească ideile de unire au compromis-o. Este foarte adevărat. Dar dacă s'ar cerceta cu amănunțime trecutul acestor funcționari s'ar vedea că ori nu sunt români ori au legături prea tari cu streinii și au prin urmare interes să compromită unirea. Sunt însă și dintre aceia care prin purtarea lor corectă au sfîrșit legăturile de unire ale neamului, dar aceștia sunt români neaoși.

Spune apoi cum țărănul român este tot așa de bun, blând, ascultător și patriot acolo ca și aici în Ardeal.

În consecință reoagă ca solidaritatea națională să se considere bazată pe elementul țărănesc care singur în vechiul regat este curat românesc.

Mai vorbesc apoi dl. M. Pop, Mărea, Feș, Coroi și alții, după care ședința se încheie expedindu-se o telegramă dl. Al. Valda Voevod.

I. Ionescu.

Abonații noștri, cari au rămas în restanță cu plata abonamentului, sunt rugați a ne achita de urgență restanța pentru a nu lise întrerupe trimiterea ziarului.

Regina Tin-Inan din mijlocul Saharei.

În mijlocul ținuturilor, unde femeia a fost întotdeauna sclavă, există una în care femeia conduce și stăpânește. Ținutul acesta se chiamă Hoggar și se află în mijlocul masivului central din Sahara.

În această țară femeia e cea care își alege bărbatul, numele ei trece după căsătorie deasupra familiei și are dreptul să și plaseze cum vrea sentimentele în tot felul de aventuri romantice și, în fine, are chiar dreptul să-și alunge bărbatul în cazul când nu-i mulțumită cu dânsul.

Femeia e adevărata administratoare a averii familiare, ea se îngrijește de educația copiilor și de soarta moștenirilor. Bărbații le e recunoscută un fel de sublimitate ciudată astfel că nu sunt puși la nici un fel de munci. Muncile sunt executate de sclavi, în timp ce bărbații se ocupă cu atacarea diferitelor caravane.

Astăzi însă în fața civilizației albe bărbații compun cântece de iubire, pe care le cântă femeile. Cunoscuta carte a lui Pierre Benoit: „Atlantide“, deși se pare că e în parte plagiată după romanul „Ea“ de Haggard, a izbutit totuși să deștepte interesul pentru țara aceasta, pe care autorul n'a cunoscut-o în realitate.

În mijlocul ținutului Hoggar există o mare movilă de piatră numită: „redjem“, care se desibeste de celelalte movile atât de numeroase pe întinderea Saharei. Are o formă elipsoidă

cu dimensiuni de 23 m, 26 m și înălță de 14 m. Tuaregii, locuitorii din Hoggar, au declarat savanșilor francezi că e mormântul „sfîntei mamei“, — e mormântul celei mai slăvite regine „Tin-Inan“.

Curiozitatea științifică a turburat liniștea de moarte a reginei. „Redij“ a fost scormonit de tărâcoape și casmele. În interiorul movilei s'a descoperit o sală în formă triunghiulară cu pereții groși de câte patru metri. Sala a lăpțește resturile pământești ale reginei Tin-Inan. În alte cinci camere vecine s'au găsit obiecte scumpe, cari au aparținut reginei. Printre altele și un vas nespus de frumos, de la începutul sec. III d. Chr., exact timpul când a domnit „regina mamă“.

În jurul acestei movile, pe care indigenii au apărât-o timp de secole contra bandiților din pusturii până ce au venit cercetătorii albi, se mai află 14 movile mai mici, numite de Tuaregi: „șușet“. Sunt mormintele sclavelor reginei, cari au murit din iubirea și dorul după regina lor cea bună. Cercetătorii francezi au săpat în toate și nu s'au înșelat. În fiecare din ele s'au găsit resturile unei femei.

Sute de ani „regina mamă“ a odihnit în pace sub respectul și cultul indigenilor, iar acum grija savanșilor francezi a situat-o în ferestrele de sticlă ale unui muzeu din Alger. Acolo o mică etichetă vă spune că sunt osemintele „reginei mame“ din țara plină de taine a Hoggar-ului.

Manifestări culturale în Brașovul-vechiu

În seara zilei de 26 Dec. 1935 a avut loc șezătoarea, una-mată de dans, a Reuniunii femeilor române din Brașovul-vechi.

Am avut ocazia să apreciem și de astă dată valoroasele calități ale tineretului din Brașovul vechi și dorim ca acest mănunchiu de tineri entuziaști: coriști, coriste și diletanți, să susțină cu toată căldura această acțiune de afirmare a cântecului și teatrului românesc.

Corul este compus din elemente disciplinate, cu multă dragoste de muncă și progresă dovadă de o orientare sănătoasă și vrednică de toată lauda a tineretului, orientare spre îndeletniciri serioase culturale cari vor contribui simțitor la o afirmare tot mai puternică a Românilor pe terenul spiritual-social.

Sub bagheta dl. R. Ardelean, acest vechiu și apreciat dirijor și muzician, s'au executat câteva bucăți populare cu o interpretare justă și un echilibru acustic, cari trădează calitățile indiscutabile ale dirijorului.

S'au mai executat două colinde inedite, culese de pr. Dr. P. Debu și armonizate de dl. Ardelean, ambele de o frumusețe remarcabilă, cari constituie un important element folcloric prin textul care prezintă unele construcțiuni gramaticale arhaice. Se cuvine toată lauda părintelui Dr. Debu și dl. R. Ardelean pentru faptul de a fi imbogățit literatura noastră populară prin scoaterea la iveală a acestor două colinde vechi.

Au declamat d-ra Dușa și dl. Noian fiind călduros aplaudați. D-ra Lucia Ardelean a cântat la pian studiul în „mi“ de Chopin și două arii naționale, toate interpretate cu căldura și delicatetea ce o caracterizează, calități cari ne îndreptățesc să ne punem nădejdi mari în progresul d sale pe teren muzical.

Două dialoguri interpretate de d-nii D. Șincan, M. Șincan, Florea și Onea au produs multă ilaritate în public prin talentul cu care au fost interpretate.

La urmă s'a jucat o comedie într'un act de d-rele A și M. Bârson, Șincan și de d-nii A. Bărbier și G. Florea. Jucată cu multă pricepere, comedia a produs cea mai bună impresie în public.

După reprezentație a urmat dansul animat.

Beneficiile acestei șezători sunt destinate construcției Casei Culturale din Brașovul-vechi.

Asistent.

Pentru un Cămin și o Biserică românească în Cetatea Sfântă Ierusalim.

Tot pământul locuit de Români este presărat cu cele mai frumoase și mărețe monumente religioase, biserică și mănăstiri. Toți le admiră că sunt mărețe mari și frumoase.

Toate aceste monumente vorbesc despre credința și pietatea noastră strămoșască.

Când astfel a fost și este, din mila lui Dumnezeu, credința și religiozitatea noastră, nu trebuie oare să ne gândim la zidirea unei mari și frumoase biserici cu o frumoasă așezare biserică în sfânta Cetate a Ierusalimului, leagănul vieții creștinești?

Nu trebuie oare credința și religiozitatea românească să strălucească iarăși, în toată splendoarea lor, acolo unde este Mormântul cel dătător de viață al Mântuitorului nostru?

Credem că nu poate fi Român cu suflet creștinesc, care să nu tresară și să nu se bucare la auzul vestei, că vom avea în curând și noi cu ajutorul lui Dumnezeu, o biserică românească la Ierusalim, cu o frumoasă așezare pentru iachnătorii români, cari vor merge să se închine la locurile sfinte.

Preot Grigore D. Cruceanu, Mare comandor al Sf. Mormânt.

Abonamente la Gazeta Transilvanie se pot face și lunar

Impresii

de călătorie despre România de Dr. Franklin Bircher.

Re. lista germană „Der W. ndepunkt im Leben und im Leiden“ (care apare la Zürich*) sub îngrijirea neobositului savant dr. M. Bircher-Benner, aduce un comunicat al dl. dr. Franklin Bircher, fiul susmenționatului savant, — în Nr. 1 din Decembrie 1935 — despre impresiile sale de călătorie culese în țara noastră cu ocazia conferințelor sale ținute în București, Brașov și Cluj, în luna Octombrie a. c.

În nici o altă parte a lumii, — spune dl. Franklin Bircher — nu am putut să constat mai bine decât aici la d. v. că: modul de viață a poporului este condiționat de trecutul său istoric.

Ultima sa conferință care a ținut-o în Cluj, o încheie cu reflexiunea nemerită: și dacă dovezile mele toate nu ar fi în stare să convingă pe oamenii științii, mi-e cunoscut un mare adevăr care er cucerii României: puterea tămăduitoare a alimentației corecte. Vedeți cum mămele, gospodinele, infirmierele care au învățat din propria lor experiență știu să prețuiască bucătăria din timpul mai nou. S'au găsit unii profesori care au desaprobat pe dr. M. Bircher-Benner în public, iar acasă la ei au consumat cu multă plăcere mâncarea dietetică (Bircher-Müsl) ce le a servit-o d na profesora.

Despre însușițiile noastre spirituale se pronunță elogios și încheie comunicatul său interesant cu următorul apel călduros: „Ajutați-ne cu toții, pe întreg universul, ajutați-ne ca românii cele care imi împărtășiră simțirile unei țări întregi — în scurt timp — pregătind mâncările noi învățate la Zürich, — în

*) Revista germană „Der Wendepunkt im Leben und im Leiden“ redactată de dl. dr. M. Bircher-Benner, apare în 15-lea fiecare luni, în editura casei Wendepunkt-Verlag A. G. Zürich, 6.

forma cea mai desăvârșită — și servindu le oamenii de știință. Acestora le prezint omagiile mele de recunoștință în numele celor mulți suferinzi, ignoranți. Câte nespus de multe mizerii s'ar putea înălțura și evita dacă ideile lui Bircher-Benner ar trece în patrimoniul spiritual al tuturor țărilor“.

Câte ziare apar în toată lumea

S'a socotit că în toată lumea apar aproape 12.860 ziare. Cele mai multe din acestea sunt în Europa 8650. Prin urmare două treimi apar în Europa. În Statele Unite apar 2160 ziare, în Asia 1640, în Australia 200, în Africa 210, din acestea din urmă 73 apar în Egipt.

Națiunile care locuiesc în centrul și răsăritul Africii nu dispun de ziare și nu știu nimic din cele ce se întâmplă pe lume.

Leagănul ziaristic e China. Primul ziar a apărut în această țară astetică, se numea „Peiping-Bao“ și era tipărit pe mătase galbenă. Ziarele acestea apar până azi timp de 1200 ani. Cu toate că ziaristica a apărut în China, țara această nu ocupă primul loc nici între țările asiatice. Acolo primul loc îl ocupă Japonia, unde apar 1015 ziare, în timp ce în toată Asia apar 1640.

Țara cu cea mai tânără ziaristică e Albania. Acolo apar două ziare, începând dela 1929.

E interesant de știut că și locuitorii revine unui ziar în diferite țări. În această privință primul loc îl ocupă Elveția, unde la un ziar revine un număr de 8000 locuitori. Apoi Germania, unde apare 40% din toate ziarile din Europa, un ziar la 30.000 cetitori. În Anglia 107.000 cetitori la un ziar. În Argentina revine un ziar la 53.000 locuitori, în Statele Unite un ziar la 61.000 cetățeni. Numai la Buenos Aires apar 37 ziare în toate limbile pământului. (Ceps).

NOTE DE DRUM.

DOR DE DUCĂ

Dela marea Jamboree internațională a cercetașilor seniori din Suedia (Ingarö).

de Nic. Căpățână-Turcu, cercetaș senior.

— Urmare. — Spre Polonia,

12 Iulie. Ora 4 dimineața. Cercetașii dorm încă deși ora deșteptării era fixată la 4 1/2. Cerul de plumb cu stropi reci de ploate da o notă discordantă entuziasmului nostru.

Se face deșteptarea. Bine băieți, așa mi parec vacanța, sculându-mă obligat. Dar nu-i nimic, o prefer și așa. Ploaia continuă să cadă peste noi, adunați grămadă gata de plecare.

Sosim la gară. Vagoanele puse la dispoziție ne așteaptă goale pe o linie moartă. Ne instalăm în compartimente așteptând semnalul de plecare. În stație suntem așteptați de pretenți veniți să și lua rămas bun dela noi.

Intre timp am fost obligați să declarăm suma de bani cu care părăsim țara, ultimele minute trecută și trenul se puse în mișcare. Spontan, ca o explozie, din piepturile noastre pu ternice și tinerește răsună urmasoarea improvizate ocazionale:

— Românie la revedere Acum plecăm să ne plimbăm Plecăm departe la jamboree La revedere noi plecăm.

Cu sacul plin la gară Vom merge negreșit : Vom lua trenul și gata La Stockholm am sosit.

Cei rămași în urma noastră, urmăresc trenul în care detașamentul cercetașilor români peste un cîș avea să părăsească țara. Ultimele salutări erau ultimele urări de bună călătorie.

Pe nesimțite ne apropiam de ultima stație de frontieră: Ghica Vodă. Aici poliția care ne a însoțit dela Cernăuți ne scuti de control deschișându-ne larg ușile compartimentelor cari au fost tot timpul închise. După altă oră de mers ne apropiam de primul oraș polonez Siatyn-Zalucse, unde facem cunoștință cu poporul bășinaș. Tot timpul eram mândri că facem parte dintre pușinii cari călătoresc în străinătate.

Cercetașii nerăbdători încep să coboare din vagoane, și să calce cu satisfacție pământul polonez sub picioare. „Mama Mare” îngrijorată însă de această subită nerăbdare, din vagon în vagon da dispoziții să nu mai coboare nimeni.

Singur doctorul Tomescu, comandant de centurie la Albastru București, cu care am avut ocazia să călătorim împreună acum 4 ani spre Elveția, cu aere de șef de tren, se plimba prin feța vagoanelor în semn de ocrotire. „Mama Mare” văzându-l începu să țipe la el: — Tomescul sus în vagoane, nu fă pe dădaca. Dar Tomescu cu aparatul fotografic în mână își continuă plimbarea alături de funcționarul gării, cari purtau pe cap șepci cu cozoroc lung.

Regiunile, prin care trecem, erau cât se poate de frumoase. Recoltele erau adevărate grădini binecuvântate sub soare. Pe măsură ce înaintam spre inima Poloniei, mai ales dincolo de Lemberg, pământul devine tot mai arid, producția recoltei tot mai slabă. În schimb observi că industria locală dezvoltată, ocupă primul loc al vieții economice.

La ora 2 m. sosim la Lwow (Lemberg) cu cea mai frumoasă gară din Polonia. Se asemăna câtăva cu gara de nord a meropolei noastre.

Vizităm în grabă biserica Sfințita Elisabeta, care nu este prea departe de gară. Este o biserică monumentală, fiind o clădire nouă, fără a fi catedrală, lucrată în stil gotic, acoperșul acestei biserici în timpul războiului a fost găurit de o ghitulea de tun omorând 8 oameni. Și astăzi glonțul în miniatură atârnat cu un lanț de plafon simbolizează tragedia celui moment de groază demnă de admirat, este un proiect de sculptură ce va fi turnat în bronz și așezat pe altarul principal.

Studiind acest proiect de sculptură, observi pe deoparte omagiul tineretului, care prin căntece de evlavie aduce prinos de recunoștință Mântuitorului. Pe dealtă parte omagiul cetățenilor. Demne de amintit sunt coloanele din interiorul bisericii. Timpul de 1 1/2 ore, ce îl avem disponibil pentru vizitarea orașului, e aproape expirat așa că ne vâzurăm obligați să facem calea întoarsă spre gară. Nici 5 minute n'au trecut dela sosirea noastră și trenul își luă sborul spre necunoscut.

Lăsăm în urmă gări mari și mici, traversând râul Vistula care atunci când se revărsă, face imposibilă circulația. În drum întâlnim orașul Chamsel, situat pe malul râului San. Odinioară a

fost de jur împrejur înconjurat de forturi, ale căror urme și astăzi se mai văd. Orașul posedă căzărni, cari înainte aparțineau Austrieilor, și în cari regimente românești din Ungaria și Austria călăneau la toartă.

Orașul este așezat pe deal și cu biserică multe.

Toată după masa călătorim în continuu. Seara ajungem în gara orașului Ostroaviek, unde ni se împarte o cină modestă, cam pusă din șuncă, cașcaval, cafe și pâine, și mâncăm cu poftă de h'ene flămânde.

Amurgul pune tot mai multă stăpânire pe compartimentele noastre, așa că după orașele Skarzyiska și Kamienna începurăm să ne pregătim câte un locușor mai comod pentru culcare.

Nu trecură nici două decând vrea somnului ne furase și din col. Sâmboteanu ordonă deșteptarea. Buimăciți de somn dăm draperiile la o parte, și privim în noaptea afară. Ne găsim în gara Tamceszow, împodobită cu toate draperiile naștionilor participante la această jamboree națională a polonezilor.

Cercetașii făceau poliția de serviciu în gară dând indicații celor cari aveau nevoie. Din gară și până la Spala, locul unde avea să fie Jamboreea, nu ne mai despărția decât 20 minute. În graba mare ne pregătim bagajele pentru debarcare.

Prima dispoziție era ca să dormim în vagoane până dimineața, dar cum mașinile ne așteptau la scară, suntem nevoiți a urca în automobile și să pornim spre tabăra, care se găsea la 5 km. depărtare.

— Va urma. —

GÂNDURI CREȘTINEȘTI

Minunea...

Un dialog între doi oameni*).

de Dr. Mircea Suci-Sibianu.

C. Ce-mi tot vorbești, că nu mai există azi minuni? Dar nu-i o minune, că un bob de grâu îngropat acum 4000 de ani în mormântul Faraonilor din Egipt pus în pământ bun, după cum s-a constatat a încolțit și a dat un spic în roade plin?

N. Bine, bine astea sunt legi fizice. Așa și fierberea apei sau trăsnetul sau furtuna sau ploaia din cer toate sunt minuni. Eu înțeleg minuni de felul Maglavitului. În aceste nu mai cred, căci doar știința a înaintat de acum 2000 de ani și nu mai poate admite pe ingeri, heruvimi sau că Dumnezeu se arată oamenilor, după cum du poate admite, că Iisus s-a înălțat la Cer.

C.... Intâi iubite frate să-ți definesc știința cum spunea dictionoul latin: „renum cognoscere causas”, adică dela știința adevărată ceri să cunoască adevărată cauză a lucrurilor. Eu zic, că știința, care te impresionează așa de mult pe tine n-a înaintat de loc în a cunoaște altă cauză a tuturor fenomenelor din natură decât pe Dumnezeu. Un indian sălbatic care rămâne cu gura căscată, când vede o locomotivă de tren, că merge prin forța aburului nu este mult mai departe de știință decât savantul fizician, care caută să explice totul prin forțele fizice. Cei mai mare electrician al Germaniei bună oară ce știe el de natura intimă a electricității tuturor lucrurilor? Chiar într-un fir de pai, într-un fir de palangen, în orice frunză sau fulg de zăpadă se vede atotputernicia lui Dumnezeu, deci a spună simplu legi fizice asta nu explică nimic. Nămai cuvântul Dumnezeu explică totul, căci să dai o mână de făină unzi vaci și să mulgi după 1 oră un lapte alb ca

zăpada degeaba vrea știința să explice altfel decât prin cuvântul Dumnezeu, ultima cauză a tuturor lucrurilor. Deci să fim înțeleși chiar legile fizice de cari vorbești tu vorbesc de minunile lui Dumnezeu, cum se zice în știința pe care tu vrei să o presimțrești așa de mult, chiar naturalul este supranatural, ori-ce naștere, ori-ce viață este o minune a lui Dumnezeu. Apoi minunile de felul Maglavitului nu mai există? Dar o rugăciune fierbinte cu lacrimi ce-ți curg pe obraz și primită de Dumnezeu căruia te-ai rugat nu e o minune de felul Maglavitului?

N.... Eu nu știu nimic de rugăciuni primite de Dumnezeu.

C.... Sărmane om, ajută-i Doamne necredinței sale. Doar un filozof (pe cari tu îi prețuești mai mult decât pe scriitorii religioși) filozoful Baader spune: Părăsirea rugăciunii este cel mai mare păcat. Tu nu te rogi nici când și nici n-ai stăt vreodată de vorbă cu unul din cei 1.5 miliarde de oameni ce se roagă zilnic lui Dumnezeu să știi câte rugăciuni au fost indeplinite. Un farmacist odată dădu dia greșală buimăciit de somnul nopții otrăvit în loc de medicamentul cerut.

Strigă după copil, copilul era departe deja cu piciorușele lui repezi să ducă medicamentul mamei iubite și bolnave. Ce să facă farmacistul? Căzu în genuchi și se rugă. Iată copilășul intrând pe ușe plângând, că i s-a spart sticla împiedcându-se în fuga de noapte.

Un om cu piciorul cangrenat de frica operației de a 2-a zi, care trebuia să-i taie piciorul se rugă fierbinte toată noaptea.

*) Un credincios și un necredincios.

RESTAURANTUL—BODEGA „AZUGA” din Piața Libertății, mărimdu-și localul deschide astăzi, Sâmbătă seara, localul-anexă d/n etajul I, constând din trei saloane complect renovate cu confort modern. Orhestră de primul rang. Dans în fiecare seară. Separeuri pentru societăți, nunți, banchete etc. Mâncări și beuturi alese și variate. Serviciu prompt. Prețuri moderate. Patronii : G Ardelean, I. Ciupală

Pe masa de operație exlamă doctorul: Aici s-a întâmplat o minune. Nu mai am ce să tai, căci rana e vindecată. Doar ști bine aduși aminte de când erai și tu bolnav ce bine îți cădea o vorbă de îmbărbătare din partea mea sau a medicului. Și atunci cum să nu fie posibil în cel ce crede și știe, că la Dumnezeu nimic nu e cu putință, ca deodată încălzit de această credință, că Dumnezeu e cu el și nu-i mai vrea bolnav să se facă sănătos?

Un indian nu crede, că n'a văzut nici-odată pod de apă peste apă, că poate să existe ghiată și să mergi pe suprafața apei ca pe un pod imens: Nu cădea și tu în greșeala indianului fiindcă ai uitat rugăciunea să negi ajutorul dat de Dumnezeu celui ce cu smerită credință se apropie de El.

N.... Apoi văd eu, că tu vrei să mi combați toate argumentele mele și să mă faci să cred, că există chiar și ingeri și că ori ce scrie în Biblie s-a întâmplat cu adevărat.

C.... În Geneva odată când făceam acolo un semestru la medicină o mamă scăpă copilășul de 3 ani dela etajul al 3-lea pe asfaltul străzii. Căi unei trăsuri ce înaintau repede ca prin farmec se opriră înaintea copilășului căzut. El se ridică repede după câteva secunde și surzător alergă înaintea mamei inebunită de spaimă: Mămicu nu mi s-a întâmplat nimic.

Spune tu prielin necredincios n-a avut copilășul asta un inger păzitor alături de el? Nici eu nu credeam în ingeri înaintea acestei întâmplări și credeam, că pot să mi aleg aumai anumite părți din Biblie în care să cred și alte în cari să nu cred. Uite dragă frate eu sunt medic dar din cauză, că am credința fermă, că și copilășul meu are un inger păzitor, n-am nici o frică ca alți părinți de toată lumea aceea înfinită a microbilor și de toate bolile infecțioase. Ce să-mi facă mie infiniutul mic, microbil când infiniutul mare e cu mine?

N.... Ce teorie atrăgătoare. Știi, că parcă mă antrenează și pe mine

C.... Un preot în miez de noapte simți îndemnul poruncitor să se scoale și să-și viziteze un enorias al său. Intră în casă și spuse sincer la intrare: „Nu știu pentru ce am venit”. Enoriașul îi răspuse: Dumnezeu te-a trimis prin ingerul său, căci iată funia-mi era pregătită tocmai să mă urc în pod și să sfârșesc cu această viață.

N.... Să știi, că mai câștigat am să mă duc și eu la Maglavit, când te-oi duce tu.

C.... Eu tocmai fiindcă cred, nu simt prea mare nevoie de a mă duce. Postește postul întreg al Paștelui sau al Crăciunului, roagă-te în fiecare zi și dacă se poate și în miez de noapte o rugăciune plină de lacrimi de căință și de promisiuni de în-

dreptare și vei putea vedea Maglavitul la tine acasă. Ți se va arăta și îți ingerul Domnului să și șteargă suferințele și să îți lumineze calea vieții tale.

Convocare.

În conformitate cu art. 11 din legea Corpului și art. 33 din regulamentul, domnii membri ai Corpului contabililor aut. și experți-contabili, secția Brașov sunt convocați în adunarea generală ordinară, pentru Duminică 19 Ianuarie 1936 ora 9 a.m., iar în cazul de neîntruirea majorității membrilor, pentru Duminică 26 Ianuarie 1936, la aceeași oră, în sala de ședințe a Tribunalului Brașov, cu următoarea ordine de zi:

- 1. Darea de seamă a Consiliului de administrație. 2. Raportul cezorilor. 3. Descărcarea consiliului de gestiunea sa. 4. Alegerea a 8 membri în consiliul de administrație și 3 membri în consiliul de cenzori pe o perioadă de 2 ani. Președinte, P. Florescu. Secretar, G Liță.

Mulțumită publică

A 3-a zi de Crăciun, cu prilejul Serbării pomului de Crăciun la Inchisoarea Brașov, am avut deosebită mulțumire sufletească de a putea împărți tuturor deținușilor din alimentele, pe cari bunii creștini au binevoit a le dăru în acest scop.

În numele Direcțiunii Inchisorii, al deținușilor și al meu ca duhovnic al lor, exprim pe această cale cele mai adânci mulțumiri donatorilor: Parohia din Stupini prin păr. G. Constantin, d-na preoteasă și episcopul Popovic, d-l adv. dr. Cornel Voicu I. primar, V. Branicea senator, P. Stoica, maior Dumitriu, firma Siegens, Asociația măcelarilor prin firma Zeidner, Asoc. brutarilor prin firma Daniel, membrilor Oastei Domnului, Mângădrea și tuturor celorlalți donatori, cari au răspuns chemării noastre creștinești. Brașov, 1 Ian. 1936 pr. dr. P. Debu, duhovnicul Inchisorii.

Pentru adulți și copii debili.

slăbiți, anemici, nervoși, convalescenți și lipsiți de poftă de mâncare Vinul Tonic China-feruginos Cuteanu este preparatul cel mai recomandat. Întărește și reconfortează organismul și regenerează sângele. Are gust plăcut, efect sigur și este bine tolerat de organism. Prețul Lei 46 De vânzare în lăcsoane originale de 1/2 kg. la Farmacia GH. CUTEANU „La Stea”, Brașov Str. Lur gă 5. De vânzare pian marca „Edvard” cu tonalitate frumoasă, cu coarde duble. A se adresa la administrația ziarului. 19 1-1

Precizări în ce privește acțiunea Frontului Românesc

Cât de importantă este marea personalitate a d-lui dr. Alex. Vaida-Voevod în viața publică a țării, o denotă mai bine tipetele și intrigile presei aservite capitalului internațional evresc de la noi, de câte ori d-l Vaida face o declarație sau semnează vre-un comunicat.

Așa și cu prilejul recentului comunicat al d-lui Vaida în ce privește neparticiparea Frontului Românesc la alegerile apropriate parțiale și al declarațiilor făcute de d-sa la Cluj de Anul nou. Ba că d-l Vaida a fost rășit de prietini săi, ba că d-sa ar trece la național-jărnișt, ba că s'a s'ricat cu național-creștinii și câte alte gogoase și intrigării.

Pentruca să punem capăt acestor minciuni, cari au găsit poate credință la unii oameni, înem să se știe cele ce urmează:

Deciziunea luată în privința alegerilor parțiale de conducerea Frontului Românesc, reprezintă părerea definitivă și ne discutată a întregii mișcări.

Nici unul din sfetnicii d-lui Vaida nu a criticat, o astfel de hotărâre, iar știrile fanteziste date de adversarii noștri, ne fac să vedem cât de mult ar dori ei să arate că și în mișcarea Frontului Românesc, se produc disensiuni și certuri, spre a se compensa situațiunile din grupările politice, unde bătaie în comitete sunt endemice și excluderile partizanilor ca și în trunirile de protestare, ale unora contra altora, au ajuns de pomină.

Să se știe, că Frontul Românesc este o mișcare de regenerare morală și națională, unde nu încep chestiuni personale și nici supărări, pentru păreri susținute dar neadmise.

În ce privește linia de luptă a conducerii noastre, să se știe că Frontul Românesc nu amănință pe nimeni și nu urmărește alt scop, decât să strângă și să organizeze voiața românească, care va fi chemată, — și noi credem în curând, — ca să înfăptuiască programul d-lui Vaida.

Am spus, și o repetăm, că Frontul Românesc nu este un partid ce dorește o alternare într-o serie de guvernări, ca cele ce s'au perindat după război, ci este o mișcare de soli daritate românească, care trebuie să înfăptuiască pentru Români o „restitutio in integrum” și pentru drepturile lor economice, dar și pentru drepturile de stăpânire politică.

În ce privește raporturile noastre cu național creștinii, înem să se știe că Frontul Românesc, până astăzi nu are cu Partidul Național Creștin, decât înțelegerea blocului parlamentar, făcută pe anumite puncte programice.

În toate celelalte mișcări mergem pe căile noastre paralele și socotim că momentul unei întâlniri nu va putea fi provocat de paralelismul liniilor, ci de schimbarea determinată de aceea ce vor fi chemați să fixeze punctul comun de adunare.

Marea Antilelor Mediterana americană.

„Dar asta nu se va întâmpla fără invidii și lupte. Ceeace vedem astăzi, îngăduie să credem, că se vor putea desfășura în mare parte în Africa însăși. Până aci treburile africane se puneau la cale numai în Europa. În Africa nu se putea război „cu folos”. Africa și noroadele sale sunt amenințate de-a fi târâte în vârtejle drăcești ale potrivnicilor europene.

„Aceasta fiind pusă, se vede neajmura întindere a planului italian. Chitește să statornicască în zonele cele mai bogate ale Etiopiei, acea reduță, în mijlocul Africei, la novece cu mari cheltuieli, de gloate uriașe de coloniști, încadrări, dirijați și disciplinați. Oricât de puțin va isbuti acest plan, cuprinde în sine sămânța unei noi situații în Africa.”

Iuliu Negulescu.

Informații

La monetăria națională se lucrează intens la baterea nouilor monede divizionare de 50 și 250 lei. În cercurile ministerului de finanțe se afirmă că nouele monede vor fi puse în circulație la 20 Ianuarie a.c. De altminteri nouele monede vor fi date în circulație succesiv pe măsura fabricațiunii.

Conferințe. În cadrele ciclului „Probleme actuale de știință și filosofie” al Universității Populare a Ligii Culturale d-l profesor universitar Simion Mehedintș, membru al Academiei Române, va ține mână Duminecă, 12 Ianuarie 1936, orele 11^{1/2} a.m., o conferință la Cercul Militar cu subiectul: „Se pot apropia și filosofii de religie?” „Curentele geografice”.

— La autorizația I. P. S. Sale Metropolitan Nicolae d-l dr. Mircea Suciu-Sibianu va ține în biserică imediat după serviciul divin o serie de conferințe medico-religioase.

Duminecă în 19 Ian. d-sa va vorbi în biserica de Pe Tocile despre Problema ferticității.

Logodiți. D-șoara Lenuța Badea cu d-l Nicu Filicescu. Felicitări.

Parastas. Duminecă în 12 l. c. la ora 11 se va sluji parastatul de 6 luni, în capela bis române unite Str. Lungă 111, pentru odihna sufletului neuitatului nostru primcurator cândva Emil Socaciu. Ne vom ruga pentru el. Protopop M. Hodrănu.

Bisericești. Clericul Gh. Oncioiu a fost hirotonit într-un biser pentru Moeciul de sus (Bran).

Biserica ort. din Baciu publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc.

La administrația ziarului „Gazeta Transilvaniei” se află de vânzare romanul „VALAH” al d-nei Elisabeta Hențiu. Prețul lei 50.

Togal, un adevărat amic al casei! Cu multă plăcere vă certific, că în farmacia mea de casă nu mi lipsește niciodată Togal-ul. Eu însuși întrebunțez Togal-ul la migrenă, soțul meu contra durerilor reumatice, și de când cunoaștem Togal-ul nu mai întrebunțăm alt medicament. Togal-ul ne-a devenit un sincer prieten de casă, care ar trebui să nu lipsească din nici o gospodărie. G. Borghidai, Timișoara.

Acțiunea „Frontului Românesc”

O mare întrunire la București

Duminecă în 19 Ianuarie a. c. va avea loc la București o mare întrunire a „Frontului Românesc”, în vederea căreia se fac cele mai întinse pregătiri de puter nica organizație a „Fr. Rom.” din Capitală.

Cu această ocazie conducătorul „Fr. Rom.” d-l dr. Al. Vaida-Voevod va face o amplă expunere asupra situației politice în legătură cu ultimele evenimente politice interne.

Organizația tineretului și a femeilor din Capitală.

București. La sediul organizației Capitalei a avut loc Miercuri o constătuire a tineretului „Frontului Românesc” din Capitală, la care au participat d-nii D. I. Niculescu care a prezidat adunarea, Petre Frumuzache, C. Algiu, Traian Martinescu, șefii de culori etc. S'au luat importante hotărâri, privind activitatea viitoare a tineretului „Frontului Românesc” din Capitală. Au vorbit d-nii D. I. Niculescu, general Macarovic comandantul gărzii de onoare a organizației din Capitală, Petre Frumuzache președintele culorii de Albastru, profesor universitar Al. Ștefănescu Galați. Au răspuns în numele celor prezenți d-nii av. Colea și profesor Niculae Zamfir.

După ridicarea ședinței, șefii de sectoare s'au întrunit din nou și au hotărât ca Duminecă 12 Ianuarie la ora 18 să aibă loc la sediul „Frontului Românesc” din Capitală, solemnitatea recepției unui grup de peste 60 de ardeleni stabiliți în București. Vor lua cuvântul cu această ocazie d-l Voicu Nițescu conducătorul grupului, d-l Const. Angelescu președintele organizației Capitalei ș. a.

În cadrul acestei activități organizația femeinilor a „Frontului Românesc” din Capitală convoacă pe toate doamnele și domnișoarele membre, la constătuirea ce va avea loc în ziua de 11 Ianuarie a. c. la ora 6 jum. seara la clubul central din Bulev. Elisabeta 8. Constătuirea va fi prezidată de d-l C. Angelescu șeful organizației Capitalei în prezența șefilor de culori.

Imperiul colonial britanic amenințat?

Imensul imperiu colonial britanic, ca urmare a corșului african, se găsește într-o continuă frământare.

India și Egiptul sunt cele 2 mari colonii cari preocupă în momentul de față guvernul englez, ceea ce l'a determinat la măsuri de salvagardare și anume asigurarea legăturilor cu Metropola, în care scop și-a concentrat întreaga flotă la cele 2 chei ale Mediteranei: Gibraltarul și Suezul. În adevăr profitând de actuala situație critică internațională, partidul național egiptean a pășit la mari demonstrațiuni urmate de mișcări de stradă la care s'a alăturat și tineretul universitar în scopul de a se reintroduce Constituția suspendată în 1923.

Aceste mișcări par a avea un caracter mai grav pentru dominațiunea britanică, căci după ultimele telegrame externe, ele tind la proclamarea independenței totale a Egiptului.

Anglia, această forță uriașă prin colonile sale, se găsește la o răscruce istorică.

Căci odată Egiptul scuturând supremația engleză, acest fapt ar constitui un precedent pentru celelalte colonii cari l'ar urma în mișcarea de eliberare națională și în special milioanele de indieni fanatici adepți ai lui Gandhi, cari duc o luptă sistematică împotriva produselor engeze.

Decamdată reintroducerea Constituției în Egipt a dat loc la manifestațiuni grave, care au culminat la Port Said, localitate pe canalul de Suez, cu devastarea a numeroase magazine.

Imperiul colonial britanic se clatină, cu consecințe grave, căci nimic nu stă în calea națiunilor oprimate, atunci când este vorba de lupta pentru libertate la care ele au tot dreptul mai ales în baza principiilor tratatelor de pace, care au pus sfârșit marelui război, liberându-se popoare de vecuri asuprite.

Ori câte stocări va face Anglia, ea nu va putea stăvili puhoiul

doleanțelor naționaliștilor din colonile sale cu o populațiune așa de numeroasă și zorile unor zile mai bune mijesc la orizontul vieții lor politice interne, astfel ca în curând să triumfe libertatea pentru care se depun sforțări de întreaga suflare colonială britanică.

București, Ianuarie 1936. N. T. Simionescu.

Numele străzilor sibiene. Dintr-un comunicat oficial, primit dela primăria municipiului Sibiu, — scrie „Telegraful Român” — aflăm, că orașul nostru, astăzi cu majoritate românească de locuitori, are 336 de străzi, între care „146 străzi cu nume neutre, 92 nume românești, 98 nume nemțești”. Cu alte cuvinte, Sibiu din România mare are și astăzi mai multe străzi cu numiri nemțești, decât cu numiri românești. Urmează de aici că, în materia nomenclaturii străzilor sibiene, onorata comisiune specială tot mai are ceva de studiat.

Buletinul Poliției.

Pungaș de buzunare arestat. A fost arestat de organele Poliției individul Dadoga Belazis David Bela care în ziua de 8 Ianuarie intrând în prăvălia comerciantului Sill Mihai din Str. Iuliu Maniu Nr. 126 a furat manufactură în valoare de 1200 lei.

Furturi. În noaptea de 9—10 Ianuarie 1936 autori necunoscuți au intrat în biroul de transporturi internaționale „Schucker” din Str. Sfi. Ioan Nr. 26 de unde au furat mai mulți bani ce se găseau din încasări. Cezul s cercetează de biroul judiciar.

Tot în noaptea de 9—10 Ianuarie autori necunoscuți au intrat prin spargere în magazinul d-lui Kremer Eugen din Str. Nic. Titulescu Nr. 8 de unde au furat un radio nou și suma de 540 lei ce erau în teșgha.

Africa, nod gordian

Un foarte cu judecată articol găsim în revista Les Nouvelles Littéraires, datorit colaboratorului său, Gaston Bouhoult, privitor la noile vederi asupra Africe, determinate de războiul din Abisinia. Este un document, ce nu trebuie trecut cu vederea. Document, ce trebuie să dea de gândit tuturor factorilor de îndrumări economice și politice, din toate țările și care, credem, că ne interesează și pe noi. Iată-l:

„Oricum s'a termina războiul italo-abisin, ne va fi îngăduit să ne dăm seama de anumite vederi noi, înfățișate de treburile africane.

„Întâiul lucru ce deosibim în cele ce se petrec acum, este însemnătatea armatelor întrebunțate. Armata italiană numără cu auxiliarii și lucrătorii ei, peste 300.000 de oameni. Și numărul lor crește neîncetat. Cât privește trupele întrunite de Etiopieni, numărul lor, ce teoretic este de aproape un milion, atîng, după părerile cele mai destoinice, pe puțin 600.000 de oameni. Ne găsim, așa dar, foarte departe de efectivele, ce-au fost întrebunțate până acum în continental acesta, în vremea celor mai grele expediții, atât în vremea războiului din Transvaal, ca și în întreprinderile ce, de la Bonaparte, s'au desfășurat în partea de Miază-noapte a Africei. Nu mai sînt astăzi efectivele obișnuite ale războaelor coloniale. Africa niciodată n'a văzut armată europeană așa de mare.

„Africa s'a apropiat de Europa pe toate căile. Asta era de mult un lucru vădit. Întâmplările de acum îl fac mai isbitor, pentru că au dovedit puțința, că pot trăi și lucra gloate uriașe de oameni și mai tîrziu în înuturi sterpe și bătute de arșiță, a căror străbateră era socotită,

chiar în zilele noastre, ca o întreprindere de sport.

„Propășirea tehnică a îngăduit să se taie drumuri și să se sape puțuri c'o repeziciune uimitoare. A îngăduit să fie păstrate și duse cu ușurință cele de hrană, să-i ocolască pe oameni astfel transmuteți, față de mollmi și să le supravegheze sănătatea. Asfel, de azi înainte, din punct de vedere politic și militar cel puțin, Africa încețază de-a fi un continent împărțit pe compartimente, alcătuit din țări, ce „învătură” pustiri.

„Țărilor africane erau totdeauna apărute unele de altele și tot așa slăbite prin întinderile lor uriașe, ce, mai mult, erau tăiate de bărgaane aproape de nepătruns. Era aproape cu neputință să grămădești în ele gloate armate numeroase, să le aprovizionezi și să le miști repede. Ca atare, din ziua când plutirea cu aburi îngădui iustala și chezășia pe mare, dominația în Africa fu aproape numai o treabă de flotă. Operațiile pe uscat nu făceau la toată urma, decât să pecetuiască sau să desăvârșiască cuceririle.

„Astăzi, armata italiană din Libia a lăcut s'apese asupra Egiptului o ne'ndoelnică amenințare, căreia nici flota engleză, nici pustiul nu-i vor stîrbi prea mult din înfrurire. Asta-i un fapt nou, cu totul neașteptat și care înfățișează o srașnică însemnătate istorică.

„Această preschimbare se petrece chiar în clipe, când Europa, ce pe fiecare zi își tot pierde din țărâm în Asia și cere de mult a pierdut America, se vede aruncată în Africa. Continentul acesta e june să fie prin forța lucrurilor câmpul asupra căruia se vor resfrânge dinamicele europene. Africa va ajunge Europa de Miazăzi. Nu-i fără cuvânt, că un scriitor a numit